

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De modis amittendi beneficia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

PRAXIS BENEFICIARIÆ

TERTIA PARS, BENEFICIA AMIT- TENDI MODOS CONTI-

NENS.

Vperest Beneuole lector, tertiam attingere partem, videlicet modos admittendi beneficia: quod & si videtur exolum beneficiariis, tamen hoc scire non mediocriter eis conducet: vt deinceps ea præcaueant amittere, vel incidere in eos amittendi modos: & vix amitti possunt, nisi alteri acquirantur: Sed quia pars hæc per se posset complere iustum volumen, si vellem ea sigillatim prosequi, quæ huic materiæ videntur congruere, tamen breuitati consulam, ne scriptorum multitudinē potius hanc confundam materiam, quàm planè tradam: de creui tantum hic ea referre, quæ necessaria & quotidiana sunt huic Methodo de amittendo beneficio, securus in hoc ordinem Iurisconsult. *tit. de acquir. vel amittend. posses.* licet Imperator dixerit, de acquir. & retinend. posses. Idem quoque Iureconsult. fecit in *tit. de acquir. & amittend. hæred.*

*Amittitur
beneficium
duobus mo-
dis.*

2. Imprimis igitur sciendum est, beneficium duobus modis amitti, ipso iure vel per sententiam. Primo beneficium amittitur ipso iure quando ius statuit ob aliquam causam criminis fortè, vel aliam iustam beneficium amittendum: *vt in casibus sequ. dicitur.*

*Ipo iure
& ipso fa-
cto idem si-
gnificant.*

3. Idem ferè est ipso facto, quod ipso iure. *c. 2. vt cler. vel monach. lib. 6. vt si lex priuèt quem ipso facto, id est, simulatq; fuerit committum crimen, sicut læsæ maiestatis, vel hæresis. quisquis. C. ad legem Iulianam maiestatis. c. cum secundum. de hæret. in 6. quia hoc casu iactum lex notat, & non sententiam. l. palam. circa. ff. de ritu nup. gl. in auth. de incest. nup. in verb. imminere. collat. 2. facit. text. in l. in verb. securus. C. locati. xbi nam ista æqui-*

parat Imperator, videlicet ipso iure, & ipso facto.

4. Videamus ergo casus in quibus ipso iure beneficium amittitur: primò per hæresim: hæreticus enim ipso iure beneficium suum amittit. *c. ad abolendam, de hæret. §. i. ibi, & sic omni officio & beneficio spoliatus ecclesiastico, secularis relinquatur arbitrio. potestatis animaduersione debita puniendus: ibi ponuntur verba executionem denotantia, videlicet spoliatus: ideo notatur priuatio ipso iure: vt docet. Am. Bar. in c. si. col. 2. de postul. Felin. in c. Rodulphus, de rescript.*

5. Et sic beneficium hæretici potest impetrari tanquam vacans ipso iure: si tamen continuo post deprehensionem erroris ad fidei Catholicæ unitatem sponte recurrere, & errorem suum ad arbitrium Episcopi regionis publicæ abiurare consenserit, & satisfactionem congruam exhibere, tunc ei beneficium relinquatur, *vt ibi, nam humanum est peccare, diabolicum perseverare, & Anglicum se emendare. gl. in l. consent. an. C. quomod. & quando iudex, nec enim diuertisse videtur, qui statim rediit. l. 2. ff. de diuor. l. quod colore, de rez. iuris. etiam bona illis restituantur: i. ibi, & in c. cum secundum. de hæret. in 6. Ioan. Ant. & alii in c. quia diligentia, de elect. Felin. cons. 10. Troiano.*

6. Notanda sunt tamen requisita ad hoc, vt hæreticus semel lapsus nihilominus retinere possit illud beneficium: quæ requisita selegi ex præallegato. *tex. in d. c. ad abolendam.* Primò requiritur quod deprehensus fuerit in errore: *ibi, post deprehensionem erroris: ergo quomodocunque deprehensus fuerit in errore, siue coram iudice ecclesiastico, siue laico, beneficium vacabit, nisi statim errorè agnoscat, & abiuret.*

7 Spe.

Intellectus ad cap. ad abolenda.

Continuo ad fidei re- dicitur debet hereticus.

Prætere qua hæ- reticus pos- sit.

Hereticus non potest.

Hereticus non potest.

7 Specialeque est hoc in crimine hære- tis, vt post crimen commissum liceat pœ- nitere: quod regulariter in aliis crimini- bus non est. l. qui ea mente. ff. de furtis, doct. in l. si pecuniam, de condit. caus. & data.

8 Secundò requiritur, quod continuo, id est simulatq; deprehensus est in hære- si paratus sit hæresim abiurare, alioqui si tantum ignis metu, vel pœnæ, non est reci- piendus. ibi continuo si quidem, Oderunt pec- care mali formidine pœnæ. Oderunt peccare bo- ni virtutis amore dicit Horatius in Epist. & refert glo. in l. circa. ff. de iust. & iure. & in c. cum qui, de præb. lib. 6. alioqui nunquam punirentur hæretici, quia dum viderent i- gnem in eos parari, palinodiam canerent. Pan. & Fel. in d. c. ad abolendam.

9 Ideo vera pœnitentia est, quæ volunta- riè fit, & corde contrito. c. 1. & per totum, de pœnit. dist. 3. & in continenti dicunt quidam, antequam hæreticus neget: & super hoc recepti sint testes: & antequam probatum fuerit crimen, vt postea non recipiatur, & hæc est sententia Archid. in c. vt commissi, de heret. in 6.

10 Alia fuit sententia Pan. in c. excommu- nicamus quod licet. de heret. hæretico pœni- tere in quacunq; parte iudicii, etiam post sententiam, ante tamen executionem: & antea non dicitur pertinax: vt requiritur in clem. de summa Trinit.

11 Tertia fuit opinio, quod hæc pœnitē- tia & reuocatio sit arbitraria. arg. l. respicien- dum, in fin. ff. de pœnis. hoc docet, Grilland. in tra. de heret. in l. i. q. 5.

12 Ego verò dicerem esse distinguendū super hoc: nam si dicamus hæreticum vel- le retinere beneficium, & bona sua, nec pu- niendum, tunc debet statim redire. i. ante- quam neget, & fiat alia probatio contra eū, vt tunc nullam subeat pœnā, nisi abiuratio- nis, quia sponte redit: sicut probat. text. ibi. nisi continuo post deprehensionem erroris, & sic continuo, ibi intelligitur, post deprehen- sionem erroris, antequam processus fa- ctus sit, quia sponte resipiscit.

13 Si verò probato iam crimine, peracto- que processu velit pœnitere, tunc facile ei non est danda venia, quia non sponte resi-

piscit, sed metu ignis perterritus, nec con- tinuo: nisi iudex pœnitentiam magnam vi- deat: quo casu nihilominus debet eum be- neficio priuare, & priuatum declarare, vel ad tēpus suspēdere, vel coadiutorē dare, vt videat an planè resipuerit nec ne: debet quoq; eum condemnare ad multā, quod tandiu distulerit, nec non ad omnes expensas, & ita debet intelligi secunda o- pinio. c. argens, de heret. in 6.

14 Tertio requiritur quod sponte sua, non suasionibus, non metu coactus, ibi, sponte. Ita docet Paul. Grilland. in tract. de heret. l. i. q. 5. & Bér. in dec. Burdegal. q. 361. & q. 343.

15 Quarto quod ad fidei vnitatē redire ve- lit, nā si statim atq; liberatus esset, animū haberet resiliendi à fide, nequaquam reci- peretur, ibi ad fidei Catholicæ vnitatem.

16 Quinto quod hæresim abiurare sit pa- ratus ad arbitrium Episcopi illius regio- nis, in qua fuit deprehensus, aut si ille epi- scopus esset hæreticus, aut suspectus: vt nonnullos videmus, quod ad arbitrium inquisitoris fidei debeat abiurare.

17 Sexto quod abiurare publicè sit para- tus. ibi publicè consenserit abiurare: ergo abiuratio occultata non sufficit, nisi ex iu- sta causa secus visum fuerit Episcopo, aut inquisitori.

18 Septimò quod congruam satisfactio- nem præsto sit exhibere. quæ erit ista con- grua satisfactio? Resp. vt si dogmatizauerit. i. concionatus fuerit, vbi docuit, ibi co- trarium dicat: & vbi prædicauit, ibidem illa, quæ prædixit, dicat esse falsa, petendo super his veniam ab illis, quib. falsam do- ctrinam tradidit, rogetque illos, vt eam primam falsam doctrinam exuant abiici- eiantq; à corde: & istam veram, quam nūc, cum ecclesia canit, fidem recipiant.

19 Nec consona videtur satisfactio simu- lata, scilicet verbotenus, & postea contra- rium agat: veluti soluere non videtur, nec postea fue- rit probatū satisfacere, qui reprobos nummos soluit. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignor. actio. & cōtra eū nō qui sic soluit, vt recuperet, non liberatur. l. recipitur qui sic. ff. de solut.

20 Non etiam congrua satisfactio vide- tur, si comprehensus hæreticus neget qui-

Abiurare publicè quis debet.

Satisfactio congrua hæ- retici quæ sit.

Hereticus negans se reprobos soluit, nec postea fuerit probatū ad abiurandum, sed est combu- rendus.

dem illa se dixisse, sed asserit se credidisse, & credere contrarium, aut si non categorice fateatur suum errorem, sed dicat se credere, quod ecclesia sancta credit: nec enim liberatur quin (si probatum fuerit per testes illum hæc dixisse) veniat statim igne comburendus.

21 Quia postquam est testibus conuictus, sua negatio nil valet: nam sufficit quæ confiteri, aut conuinci. *c. si clericus, de iud. c. nos in quenquam. 2. q. 1. & imposterum non est iste recipiendus ad penitentiam, nec ad abiurationem, quia non continuo, nec sponte hoc facit.*

22 Quippe non est ei indulgenda venia, qui non recognoscit peccatum, sed negat crimen, tanquam alter Cain. *c. serpens, & c. nunquid Cam. de penit. dist. 1. nec dicitur satisfecisse negando, sed recognoscendo, & abiurando. d. c. ad abolendam.* Nam in manifestis maxime criminibus oportet confiteri peccatum, si vti etiam quis speret. *ca. quem pœnit. & c. veritas, cum siml. de penit. dist. 1. ca. cuius n. q. 1. nec est venia donandus, quia superbus, & non humilis, ergo ad ecclesiam non reuertitur, nec est paratus abiurare hæresim, quam negat, ca. cum humiliatus. 12. q. 2.*

23 Ad hæc omnes hæretici sic dicendo, euaderent, in maximum nostræ fidei detrimentum: quod nequaquam est ferendum, secundum opinionem Dom. de Rota, dec. 875. *accusatus in antiq. sub tit. de heret. dec. 1. vbi compluribus aliis probatur hæc sententia, & idem dicitur in tit. de heret. in eisdem dec. ita videtur feruari contra quendam astutum hæreticum.*

24 Quinimò non solum hæreticus est priuatus beneficio, sed etiam is, qui obtinuit beneficium ad preces hæreticorum scienter, quòd si retinuerit, est inhabilis ad alia quæcunque beneficia. *cap. 2. §. ad hæc, de heret. lib. 6.*

25 Et filii hæreticorum non sunt quidem his beneficiis priuati, quæ habebant ante delictum à patre commissum, sed postea sunt inhabiles ad obtinenda. *c. quicumque. & ca. statutum secundo. de heret. in 6. Ausp. in dec. Tholos. q. 120. Hippol. in tract. de fidei iussor. in 12. q. num. 120. post gl. in c. faus. 56. dist.*

26 Idem in nepotibus ex filio descendibus. *c. vt commissi. §. priuandi. illo. tu. facit. c. felicitis. §. quòd si quis, de penit. 20. d. lib. 6.*

27 Quamobrem isti hæretici post trimum non sunt tuti decreto de pacific. possessor. etiam si possederint post delictum, quia sine titulo sunt: & semper vacat beneficium ideo semper impetrari potest: vt scripsi in tract. de pacific. possessor. in 4. l. i. m. i.

28 Item qui vi ingreditur possessionem beneficii, ius quod in eo habet, iure ipso amittit. *c. eum qui, de preb. lib. 6. [& infamis sit. l. si. ff. ad legem Iulianam de vi priuata.]*

29 Schismaticus ipso quoque iure beneficium amittit. *c. nos consuetudinem. 12. dist. & c. quia diligentia, de elect. tum quia dicitur hæreticus, cum nullum schisma sit, quod non aliqua sibi confingat hæresim, vt rectè ab ecclesia recessisse videatur. c. inter. 24. q. 3.*

30 Et propriè is dicitur schismaticus qui se ab unitate ecclesiæ Roma. diuidit, constituendo sibi ecclesiam: & ordinando clericos, & sacerdotes, episcopatus & beneficia conferendo. *glos. in summa. 24. q. 1. Panor. & alii in rub. de schismat. & Ioan. de Anania, in rub. de schismat. dicit istos à Deo, nec non ab hominibus puniri.*

31 Vt enim scirent homines quàm graue & detestabile sit hoc crimen, ostendit Dominus in Dathan & Abiron, quos terra viuos absorbit. *patet enim in c. denique. 7. q. 1. & in c. in nomine. 23. dist. & quicumque episcopatum, vel beneficium à schismatico accepit est excommunicatus, vel si ordinationi suæ consentiat. cap. 1. schisma. hoc expressè docet Ange. de Claudio in sua summa. in verb. schismat. §. 3. plus dicens solum Papam in hoc dispensare. c. quia diligentia, de elect.*

32 Amittit etiam beneficium ipso iure is qui perpetravit crimen læsæ maiestatis, nec non omnia bona. *l. quisquis. C. ad leg. Iul. de iur. summa. c. cum secundum leges, de heret. lib. 6. nam in materia crimine hæresis ad hoc crimen bonum statim est argumentum. per gl. in l. Manicheos. C. de heret. gl. in c. 1. de testib. lib. 6.*

33 Præterea simoniacus ipso iure priuatur beneficiis. *cap. in sinuatum. vbi Fel. & alii, de simo. doct. in cap. 2. de rescript. extrauag. cum cio est priuatus.*

detestabile, de simo. in communi. nec refragatur verbum amoveas futuri temporis positum, in d. c. infirmatum, quia denotat executionem, ergo intelligendum est iam privationem esse, per text. in ca. abbate, ibi petri ad iudicari eisdem monasterio locum ipsum & vos exinde anoveri, de re iudic. lib. 6. Anno. in c. si. col. 2. de postulan. Fel. in c. cum non ab homine, de iud. siquidem istud crimen æquiparatur crimini hæresis, & læsæ maiestatis. c. i. vbi gl. vlt. de testib. lib. 6.

34 Intellige quando crimen erat notorium, secus si occultum, quia tunc veniret privandus, nisi rehabilitetur. c. presbyter. i. q. i. Panor. & alii in c. nisi, de renun.

Resignatio simoniaca an valeat in privatione beneficii. 35 Limita quoque in resignationibus simoniacis, quæ non valent in præiudiciu resignantis: ideo qui per simoniam resignavit, videtur quod iteru possit resignare. gl. & doct. in cap. super hoc, in verb. pecunie de renunciat. hoc expresse docet Innocen. in cap. non vniuersorum, in fine, de rerum permutat. Archidiaconus in cap. dudum, in principio de preb. in 6. Domin. de Rota decisi. 236. nota quod resignatio, in antiquis, [sub titulo. de renunciat. decisio. 7.] Dominus Geminianus consilio res. dubia in primo dubio, vbi dicit posse privari.

36 Ratio diuersitatis est, quia per renunciationem nihil iuris quaritur illi, in fauorem cuius fit resignatio. c. quod in dubiis & c. adiuuor. de renunciat. Ideo is qui dedit pecunias ad habendum beneficium, non potest priuari iure, quod non habet, c. feruus. de capitis diminutione, in insti.

37 Secus est in collatione, per quam ius quaritur, ca. si tibi absentis, de præbendis in 6. Ideo facta simoniaco nulla est, quia dando pecuniam, vel alias simoniam committendo, fit inhabilis, c. ordinationes, i. q. i. & c. sane. i. q. 3. c. inquisitionis, de accusatio. scripti in tract. de pacific. possess. in quarta linita. & in additi. ad Ioan. Naucl. in tract. de simon. in penis, quas ibi contra simoniacos congesti: & dicam hodie quid in tit. de simon. infra.

Sodomitici casus beneficii est privatus. 38 Ad hæc ipso iure perdit beneficium is qui crimen sodomiticum commisit, grauissimum enim est crimen. c. mulier. i. q. i. vt iura armentur gladio cõtra reos huius criminis. l. cum vir, c. ad legem Iul. de adul-

ter. & hoc crimen apostasiæ à natura vocat Lucas de Penna in l. 3. & seq. c. de exactor. & excepta. lib. 12. Barba. consi. vlt. in i. vol.

39 Percutiens Cardinalem. c. felix, de Cardinale penis, in 6. vbi adduntur alie penes.

40 Idem si quis iniuriosè, vel temere percussit episcopum, aut coeperit, seu bannierit, vel hæc mandauerit fieri, ratumve habuerit, hoc ipso priuatur beneficiis. clem. i. de penis.

41 Idem quoque est in homicida qualificato, videlicet in assassino, & conducto pretio ad aliquem interficiendum: vt in cap. i. de homicid. libr. 6. Alexand. consil. 166. in 7.

42 Idem iuris si parentes interfecerit, vel eorum alterum, siue fratrem. c. inquisitionis, vbi Fel. col. i. de accus. Ioan. de Anania consi. 63. præsupposito.

43 Falsarius literarum Papæ beneficium amittit ipso iure. cap. ad falsarium, de crimine falsi.

44 Idem post professionem in religione factam non antea. c. beneficium de regula. libr. 6. & antea non valet collatio, etiam facta professione, teste Paul. in cons. 432. cum statutum, in fin. in i. vol.

45 Item si beneficiati alicuius ecclesiæ rectorem, vel clericum alium ipsius ecclesiæ, per se, vel alios occidere vel mutilare præsumperint, beneficium prorsus amittunt. c. in quibusdam, de penis.

46 Item is qui coëgit clericum resignare suum beneficium, fortè carceribus eum preinendo, donec resignauerit, clem. multorum, de penis: & resignatio coactè facta nullus est momenti. ibidem vide cap. sciant, de electio. lib. 6.

47 Item apostata à fide beneficium amittit, quia plulquam hæreticus est: vt docet Azo in summa c. de Apostata. & ad clericatus officium admitti non debet. c. penul. & si. 50. distinct. & Proverb. 6. c. dicitur, Homo apostata vir inutilis, & is est, qui à fide discedit: est quoque alterius generis apostata dictus, scilicet cum transgreditur præceptum, alius etiam irregularitatis, vt quando dimittit habitum & religionem. gl. not. in cap. i. de apost. qui duo postremi nõ sunt

Cardinale percussis, ipso iure perdit beneficium, & idè in percussit episcopum. Homicidæ qualificatæ ipso iure priuat.

Falsarius literarum Papæ beneficium amittit. Professione vacat beneficium.

Cogens clericum resignare amittit beneficium.

Apostata non promptus intra annum sunt priuati.

- iplo iure beneficii priuati, ut per Panorm. & alios ibidem.
- Parrochia-** 48 Non promotus intra annū ad sacerdotium obtinens parrochialem ecclesiam non promotus est iplo iure priuatus. *liber canon. de elect. in 6. & inferius in materia dispen. plura super num priua hoc scripsi: & in his casibus beneficium impetrari potest etiam ante aliquam sententiam declaratoriam.*
- Resignatio** 49 Ipso iure etiam mera voluntate contra beneficium amittimus per liberam resignationem, ut per totum titul. de renunc. quemadmodum si res pro derelicto sit habita, statim nostra esse desinit, & occupantis fit. *l. 1. ff. pro derelicto. §. hoc amplius, de rerum diuisio. in instr. l. quod seruus. ff. de stip. seruo. de resignatione statim dicitur, ac per mortem amittitur beneficium: quia mors omnia soluit. §. deinceps, in auct. de nupt. col. 4. gl. in l. ex his. ff. de legib.*
- Homicida** 50 Per sententiam quoque beneficium amittitur, quando priuationis sententia requiritur post crimen, vel aliam causam, ut commuiter: nempe si quis homicidium committat, per sententiam est suo priuatus beneficio. *c. clericis, ibi honore priuetur & loco ne cler. vel mona. c. ex literis. de excess. lib. prel. Pan inc. vlt. ibid. & sic requiritur factum & ministerium beneficiarii & sententia priuationis iudicis.*
- 51 Ideo potest quis ante sententiam priuationis resignare, cum non antea sit priuatus. *cap. fraternitati, de cle. excom. mi. Fel. Dec. & de Ripa in c. 2. de reser. & Fel. in c. inquisitionis. de acc. Aufr. in deci. Tho. q. 436.*
- Priuatus** 52 Nisi quis impetrasset illud beneficium cum clausula, quo per cessum aut priuationem impetranti deberetur: verum quia hæc clausula reservationem importat, quæ est sublata in Francia. Ideo resignatio bona est etiam si post priuationem fuerit appellatum à sententia. *per l. qui à laronibus. §. fin. ff. de testi. & ita obtinuit episcopus Vticen. in magno consilio per resignationem cuiusdam scelesti priuati, dummodo fiat mentio illius priuationis & processus.*
- Homicida** 53 Ergo beneficium homicidæ frustra amittitur, quia potest interim à Papa rehabilitari: tum etiam quia nondum est priuatus, ideoque resignare potest infatuorem amici, qui post rehabilitationem restituet: *videlicet Thomas Ferrar. cauel. 44.*
- 54 Et ista rehabilitatio à solo Papa concedi solet: nec potest episcopi hoc indulgere. licet docto *in cap. 2. de cler. non ordin. c. de minister. & in cap. 2. de cler. pug. in ducl. di. cant episcopum posse dispensare cum homicida, vt beneficium simplex retineat, sed non circa curatum: quod dicerem procedere postquam hic homicida fuisset à Papa factus habilis: aliàs episcopus inhabilem istum habilem facere non poterit.*
- 55 Publicus etiam concubiniarius beneficiis etiam priuari debet: *vt abundè scripsi in tit. de public. concubina. in Concord.*
- 56 Sacrilegus quoque suum amittit beneficium per sententiam priuationis, quemadmodum, de iure iurand. *gl. in c. cum omnibus. si. distinct. non enim debet fructu consequi ex eo, quod nititur destruere. cap. ex eo, de reg. iuris in 6. & quia impeditur promoueri ad sacros. c. si quis presbyter. 50. distinctionis. & est infamis. cap. fin. de furis. Panorm. & alii in cap. conquestus, de fur. compet.*
- 57 Bannitus perpetuò etiam beneficium perdit, quia priuandus est, cum beneficio seruire non valeat. *Panorm. & alii in cap. cum non ab homine. de iudicis, & in cap. 2. de arbit. & ita visum fuit Senatui Theolosano, anno 1539. in Vigilia Natiuitatis.*
- 58 Periuus amittere debet beneficium per sententiam, quippe non merentur regere ecclesias, qui sunt irretiti crimine periuus. *cap. querelam, de iure iur. cap. conseruatus, in 2. de appell. doct. in cap. 2. de rescrip. scripsi in tract. de pacif. possess. in 4. l. in uia. nu. eo priuatus. & seq. de quo periuus intelligatur.*
- 59 Exterus etiam est beneficium priuandus, ut statim dicitur in rescripto mitto seu communi, & qui per collusionem obtinuit beneficium. *cap. audiuimus de collus. de cogens. [Item Modestini. ait. ff. ad legem Iuliam, de vi priua. l. ex Senatusconsulto Volusiano, qui improbe coeunt in alienam litē, vt quicquid ex condemnatione in rem ipsius*

ipfius redactum fuerit, inter eos communicaretur, lege Iulia. de vi priuata tenentur quod vidi in tribus miserimis sacerdotibus euenire Parifi. qui omnia beneficia impetrabant, & communibus impensis profequebantur, & praedam tanquam aggressores, diuidebant inter se, qui demum in carcere consumpti sunt.]

Incediarii amittunt beneficia.

60 Incendiarii clerici beneficia amittunt, quia de iure civili capite puniuntur. *l. capitalium. §. incendiarii. ff. de penis. vbi dicitur text. plerumque viui exuruntur, & pessimam, & depopulatricem, & horrendam incendiariorum malitiam autoritate Dei & beatorum Apostolorum Petri & Pauli omnino detestamur: vt ait Imo. in ca. pestimam. 23. q. 8.*

Beneficiarius pro graui delicto amittit beneficium per se.

61 Insuper ne lectorem tot criminibus onerem, aliam non prosequar crimina: sed generaliter notandum addam, quod clericus debet priuari beneficio pro quocunque graui delicto, non aliam per *lex. in cap. satis peruersum. §. distincti. & cap. inuentum. 15. q. 7. Panorm. inc. ex iud. de penis. doct. in cap. ar si clerici. §. de adulter. & cap. cum non ab homine, de iud. caueat ergo illa committere, quicumque non vult beneficia amittere.*

Priuari quis non debet nisi a iure thicatur.

62 Non tamen haec priuationis beneficii poena debet infligi a iudice, nisi exprimat a iure *gloss. sing. in cap. si de iure pat. cap. si compromissarius de ele. lib. 6. §. optimum in aucten. de non eligend. secund. nuben. colla. 2. las. in l. illam. nu. 12. de colla.*

63 Nisi iudex condemnaret clericum esse degradandum, & traderetur iudici seculari, iuxta *text. in c. cum non ab homine de iud. & inc. degradatio, de penis. in 6. tunc quoque poterit eadem sententia priuare eum suis beneficiis.*

Per sententiam.

64 Alioqui per sententiam latam super iis quos non crimine, non est quis priuatus beneficio: *ess. priuatus nisi fuerit hoc expressum in sententia. cap. beneficiis si qualiter. 2. ibi, quo ad diminutionem capitis, id hoc non est degradacionem inuenitur, de accus. & Rot. primatur. in decis. 171. de re iud. Baldus in l. cum fratre. C. de his quibus iud. Ioan. de Ana. in cap. fin. col. 1. de homicid.*

65 Nisi priuatio beneficii ipso facto ir-

rogetur, *textus in c. 1. §. sacri. vbi Domi. Gem. de homic. lib. 6. Pan. in c. inter circa. fin. de excess. pre. l. Ioan. Bern. in praxi criminali. ca. 123. in verb. beneficiis priuari.*

66 Hoc postremo non est omittendum, quod si clericus in terra ecclesiae sterili, & inculta suis expensis & industria vineam plantauerit, licet postea beneficio priuetur etiam propter delictum, tamen sibi ex bono & aequo relinquatur illa vinea ad vitam suam: *vt asserunt Iun. & Pan. in c. si de pecculo cler. quos sequitur Barba. col. 3. facit quod scribitur text. & ibi doct. in cap. ad aures. de reb. eccles. Panorm. in cap. de multa. col. 4. num. 14. de preb. haetenus, de modis amittendi, veniamus ad resignationes.*

Priuatione beneficio est relinquerda vinea, quam ipse plantauit.

De Resignationibus.

Sta materia non valde frequens est, & beneficiariis plurimum odiosa: cum nemo illorum resignare cupiat: ideo qua breuitate potero, istam pertractabo materiam. primo dicam, quid sit resignatio, quantum attinet ad hanc materiam. Resignatio est iuris sui libera dimissio seu cessio iuris sui ad differentiam alieni: quia iuri, quod tertius habet in beneficio renunciano, nil ago. *cap. dilectis. in fin. de preb.*

Resignatio quatuor.

Etiam dico iuris: nam si nihil iuris habeam, non possum resignare. *l. si vniuersa. de leg. C. l. raditio. ff. de acq. rer. dom. l. obseruare in fin. de offi. proc.*

Libera dimissio dicitur, non coacta, quae nullius est momenti. *c. super hoc. de renun. & inferius plenius diceu.*

De tacita Renunciacione.

Quotuplex est Resignatio? Respon. duplex est, tacita & expressa: tacita est, quae ipso iure fieri intelligitur absque verborum alia expressione: vt adipiscendosecundum quis tacite videtur resignare primum, quod de iure incopatibile est cum alio. *c. de multa, de preb.*

Duplex est resignatio.

Secundo pacifice curatum beneficium adipiscendo, videor gratiae ad alterum incompatibile renunciare. *ca. gratia. de reser. lib. 6. & elem. gratia. illo tit.*

Ter-